

Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Bölümü Öğrencilerinin Çalgı Başarıları İle Umutsuzluk Düzeylerinin İncelenmesi

Doktora Öğr. Didem Döğər
İnönü Üniversitesi-Türkiye
didemdoger@hotmail.com

Doç. Dr. Ilgım Kılıç
İnönü Üniversitesi-Türkiye
ilgimkilig@gmail.com

Özet

Bu araştırma, Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencilerinin umutsuzluk düzeylerinin belirlenmesi ve ayrıca öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ile çalgı başarılarının karşılıklı incelenerek iki değişken arasındaki ilişkinin ortaya çıkarılması amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın yürütülmesinde betimsel yöntemle dayalı bir desen kullanılmıştır. Araştırmanın verileri, literatür tarama, Beck ve arkadaşları tarafından geliştirilen "Beck Umutsuzluk Ölçeği", araştırmacı tarafından oluşturulan 9 adet kişisel bilgi formu ve öğrencilerin 2013-2014 eğitim-öğretim yılı 1. dönem çalgı puanları kullanılarak elde edilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2013-2014 eğitim-öğretim yılında Diyarbakır Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümünde öğrenim gören 92 öğrenci olmaktadır. Elde edilen verilerin işlenmesinde SPSS (Statistical Package for Social Sciences) paket programı kullanılmıştır. Veriler değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları (Sayı, Yüzde, Ortalama, Standart sapma) kullanılmıştır. Nicel verilerin karşılaştırılmasında iki grup arasındaki farkı man whitney-u, ikiden fazla grup durumunda parametrelerin gruplar arası karşılaştırmalarında kruskall whallis testi ve farklılığa neden olan grubun tespitinde man whitney-u testi kullanılmıştır. Araştırmanın bağımlı ve bağımsız değişkenleri arasındaki ilişki spearman korelasyon, etki ise regresyon analizi ile test edilmiştir. Araştırmada yapılan çözümlemeler sonucunda, öğrencilerin hafif düzeyde umutsuz oldukları ($4,913 \pm 3,585$) ve çalgı başarı ortalamalarının iyi ($74,620 \pm 18,130$) düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalgı ders saatlerini yeterli bulan öğrencilerin umutsuzluk puanları, yeterli bulmayan öğrencilerin puanlarından yüksek bulunmuştur. Erkek öğrencilerin çalgı puanları ($x=80,940$), kız öğrencilerin çalgı puanlarından ($x=67,730$) yüksek, 12. sınıf öğrencilerinin çalgı puanları diğer sınıfların çalgı puanlarından yüksek bulunmuştur. Bireysel çalgısı gitar olan öğrencilerin çalgı puanları ve bireysel çalgı seçiminde kendi isteği etkili olan öğrencilerin çalgı puanları en yüksek bulunmuştur. Gün içerisinde 2 saat ve üzeri çalışan öğrencilerin çalgı puanları ($90,940 \pm 8,410$) daha yüksek bulunmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ile çalgı puanı ortalamalarına göre; umutsuzluk arttıkça çalgı puanı azalmaktadır ($r=-0,24$; $p=0,021<0,05$). Umutsuzluk ile çalgı puanları arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere yapılan regresyon analizi, istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($F=4,195$; $p=0,043<0,05$). Çalgı puanı düzeyinin belirleyicisi olarak umutsuzluk değişkenleri ile ilişkisinin zayıf olduğu görülmüştür ($R^2=0,034$). Öğrencilerin umutsuzluk düzeyi çalgı puanını azaltmaktadır ($\beta=-1,067$). Bu bulgular göz önünde bulundurularak, Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Bölümü öğrencilerinin çalgı başarılarının artırılması ve umutsuzluk düzeylerinin en aza indirgenmesi, var olan umutsuzluk nedenlerinin araştırılarak, çözüm yollarının aranacağı çalışmalar yapılması hususunda önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Güzel Sanatlar Lisesi, Umutsuzluk, Çalgı Başarısı

GİRİŞ

İnsan gelişiminde en önemli dönemlerden biri olan ergenlik, çocukluk çağı ile yetişkinlik arasında yaşanan geçiş dönemi olarak bilinmektedir. Bu dönemde bedensel, cinsel, sosyal ve duygusal anlamda değişimler yaşanmaktadır. Ergenlikte yaşanan bu değişimler, gençlere zorluklar yaşatabilmektedir.

“Ergenlik dönemi bazı bireylerin psikososyal gelişiminde en çalkantılı dönemlerinden biri olabilmektedir. Bu dönemdeki çocukluktan çıkıp gençliğe ve genç yetişkinlik dönemine geçiş evresi, her ergende farklı yaşanabilir. Günümüzde, içinde bulunduğumuz sosyal, kültürel ve ekonomik koşulların hızlı değişim göstermesi, ergenlik döneminin daha zorlu yaşanmasına neden olabilmektedir” (Atalay, 2011: 1).

“Yaşanan sosyal ve ekonomik sorunlar, işsizlik, üniversiteye giriş ve eğitim sorunları ergenlerin ruhsal gelişimlerini ve ruh sağlıklarını olumsuz yönde etkilemektedir. Bu dönemde yaşanan önemli ruhsal sorunlardan birisi de umutsuzluktur. Eğitim ve öğretimde karşılaşılan güçlükler, işsizlik, yoksunluk ve yoksulluk gibi etkenler ergenlerdeki umutsuzluk düzeyini daha da artırmaktadır” (Özmen ve ark.,2008: 9).

Ergenlerde yaşanan umutsuzluk, sorunlarla başa çıkmada ve çevreye uyum sağlamada yaşamı olumsuz yönde etkileyerek, yetişkinliğe doğru atılan adımda kalıcı hasarlara neden olabilmektedir.

Umut kavramı, Türk Dil Kurumu tarafından yayınlanan güncel Türkçe Sözlük'te, “olması beklenen veya olacağı düşünülen şey, ummaktan doğan duygu, ümit” olarak tanımlanmaktadır. Rideout ve Montemuro (1986), umudu bireyin gelecekle ilgili bir amacı gerçekleştirmede sıfırdan fazla olan beklentileri olarak ele alırken, Romero (1989) amaca ulaşma beklentisinin duygusal bir ögesi olarak ele almaktadır. Miller (1985) ise umut kavramını, duygu, beklenti, yanılsamak, istek olarak tanımlamakta ve umudun yaşamın içgüdüsel bir ögesi olduğunu, bireyleri incitmekten koruyarak potansiyellerini kolaylaştırdığını ifade etmektedir (Akt. Şahin, 2009: 273). Kutlu (1998)' ya göre umut, herhangi bir alandaki olumlu sayılabilecek beklentileri belirlemek amacı ile kullanılır. Ayrıca umut kavramı kişiyi harekete geçirmek için güdüleyen ve iyi olma duygusu veren bir özellik olarak da ele alınmaktadır. Güner (1999)' e göre umut, bir bireyin yaşamını zenginleştiren ve motive eden bir güçtür. Bireyseldir ve bireyler umutlu olma konusunda farklı kapasitelere ve umudu sürdürmek için de farklı yaklaşımlara sahiptirler (Akt. Atalay, 2011: 23). Umut, insanın hayatını devam ettirmesi ve gelecek yaşantılarında olumlu düşünceler içerisinde olup, hedeflerine ulaşabilmesi açısından gereklidir. “1950`den bu yana psikologlar ve psikiyatrlar, umudun sağlıktaki ve kendini iyi hissetmedeki rolüne vurgu yaparak, umudu, amacın gerçekleştirilmesindeki olumlu beklenti” olarak ifade etmektedir (Cheavens ve diğerleri, 2006: 136).

“Umutsuzluk, bir amacı gerçekleştirmede sıfırdan az olan olumsuz beklentiye ifade eder. Umutsuzluğun en büyük özelliği ise, hayata bakıştaki olumsuz tutumlar, kötümser yaklaşım ve başarısızlıktır” (Tümekaya, 2005: 446). “Umutsuzluk, bireylerin

geleceğe ilişkin olumsuz beklentileridir. Diğer bir deyişle, umutsuzluk geleceğe ilişkin kötümserlik derecesidir” (O’Connor, Cennery ve Cheyne, 2000: 155). Beck ve arkadaşlarına göre (1974, s. 861) ise “umutsuzluk, gelecekteki olumsuz sonuçlara yol açabilecek beklenti ve koşullara ilişkin kişi tarafından algılanan bilişsel bir bozukluktur”. Durak’a göre (1994) umutsuzlukta üzüntü, geleceğe yönelik olumsuz beklentiler, olumsuzluk ve kötümserlik ile ilgili duygusal bozukluklar etkili olabilmektedir. Kişi kendini dış dünyayı ve geleceğini olumsuz değerlendirebilmekte, yaşamı engeller ve zorlayıcı olaylarla dolu olarak görebilmektedir. Bu yaşantının sonucu olarak da umutsuzluk yaşanabilmektedir (Akt. Şahin, 2009:274). Umutsuzluk özetle, bilişsel ve duygusal bozukluklar olarak ele alınmaktadır. Duygu ve düşüncelerin bir ürünü olarak ortaya çıkan umutsuzluğun, hayatımızın akışını büyük ölçüde etkilediği söylenebilir.

“Umutsuz bireyde mutsuzluk, çaresizlik, dikkatsizlik, ilgisizlik, pasiflik, sözel ve davranışsal ifadelerde azalma, karar verme, hayal etme, arzu etme yeteneğinde azalma, amaçsızlık, cesaretini yitirme, karamsar olma, hayattan zevk alamama gibi kişisel hislerde olumsuzluklar ve azalmalar görülebilmekte; bu olumsuzluklar da, bireyin eğitim hayatında ve sosyal yaşamında zorluk çekmesine neden olabilmektedir” (Atalay, 2011: 2).

Bireyi şekillendirme ve geliştirmede gerekli süreçlerden biri olan eğitim hayatı, örgün olarak eğitim kurumlarında gerçekleştirilmektedir. Eğitim kurumları öğrencileri ilgi ve yetenekleri doğrultusunda yönlendirmekte ve aynı zamanda sosyal hayata hazırlamaktadır. Eğitimin verimli bir şekilde yürütülmesi, öğrencilerin sosyal yaşantılarında sağlıklı bireyler olarak yetişmeleri ve umutlu bir yaşantı sürmeleri için eğitim kurumlarında yürütülmekte olan eğitim-öğretimin önemi büyüktür.

Uçan’ a göre (2005, s.122); “eğitim, bireyi biyopsişik, toplumsal ve kültürel nitelikleriyle ve bilişsel, duyuşsal ve devinişsel davranışlarıyla kendine özgü ve dengeli bir bütün olarak, en uygun ve ileri düzeyde yetiştirmeyi amaçlar. Sanat eğitimi de bu amaca dönük eğitim sürecinin üç ana boyutundan, üç ana bileşeninden biridir”. “Müzik Eğitimi, daha çok sessel ve işitsel nitelikli bir sanat eğitimi olarak güzel sanatlar eğitiminin en önemli dallarından birini oluşturur” (Uçan, 2005:14). Güzel Sanatlar Liseleri de Türkiye’deki çağdaş müzik eğitimi geliştirmede önemli bir rol üstlenmektedir ve özellikle eğitim fakülteleri müzik bölümleri, Güzel Sanatlar Fakülteleri ile konservatuarlara kaynak oluşturması açısından önem taşımaktadır. Bu eğitim süreci içerisinde gerçekleştirilen çalgı eğitimi, uzun yıllar süren, sabır ve özveri gerektiren bir süreçtir. Bu süreçte öğrencilerin sabır ve özveriyle çalışmaları, geleceğe umutla bakmaları oldukça önemlidir.

Öğrencilerin geleceğe umutla bakmaları, başta okul yaşantısındaki başarılarının tümü olmak üzere, bu süreç içerisindeki boyutlardan biri olan çalgı gelişim süreci için de oldukça önemlidir. Öğrencilerin, umut düzeylerinin yüksek olması, kendisi ve çevresiyle barışık, hayatta başarılı bireylerin yetişmesine yardımcı olabilmektedir. Bu doğrultuda araştırmada, Diyarbakır Güzel Sanatlar Lisesi Müzik

Bölümü öğrencilerinin umutsuzluk durumlarının, başta çalgı başarıları olmak üzere, kişisel özellikleri açısından incelenmesi ve karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

Türkiye’de yapılan araştırmalarda, ergenlerde umutsuzluk düzeyini çalışan çok sayıda araştırma bulunmamakla birlikte, çalışmalarda da birçok gencin ülkemizde yaşanan sorunlar konusunda hayli karamsar olduğu görülmektedir. Özmen ve Arkadaşları (2008), Lise öğrencilerinde umutsuzluk ve umutsuzluk düzeyini etkileyen etkenler isimli makalesinde, ergenlerde umutsuzluk düzeyinin belirlemek ve umutsuzluk düzeyinin sosyodemografik değişkenler, depresyon ve benlik saygısı ile ilişkisini araştırmayı amaçlamışlardır. Araştırmaya, yaşları 14-19 arasında değişen 1185 lise 1. sınıf öğrencisi alınmıştır. Umutsuzluk düzeyi Beck Umutsuzluk Ölçeği ile, benlik saygısı Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ile, depresyon düzeyi Çocuklar için Depresyon Ölçeği ile değerlendirilmiştir. Öğrencilerin Beck Umutsuzluk Ölçeği’nden aldıkları ortalama puan 6.18 ± 4.08 ’dir. Erkek, anne ve babalarının eğitim düzeyi daha düşük, kırsal kökenli, ailesinin geliri giderini karşılamayan, ailesini yoksul olarak algılayan, depresyonu olan, benlik saygısı düşük, yaşam kalitesini kötü olarak algılayan ve sağlığından hoşnut olmayan öğrencilerin Beck Umutsuzluk Ölçeğinden daha yüksek puan aldıkları saptanmıştır. Şahin (2009), Eğitim Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Umutsuzluk Düzeyleri isimli makalesinde, Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi sınıf öğretmenliği, sosyal bilgiler öğretmenliği, fen bilgisi öğretmenliği ve Türkçe öğretmenliği anabilim dallarında öğrenime devam eden birinci ve dördüncü sınıf öğrencilerinden 397 öğrencinin umutsuzluk düzeylerini araştırmış, öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinin düşük olmasıyla birlikte, bazı öğrencilerin yoğun umutsuzluk yaşadığı, kız öğrencilerin umutsuzluk puanlarının, erkek öğrencilerinin umutsuzluk puanından düşük olduğu, umutsuzluk düzeyi puan ortalaması en düşük olan öğrencilerin Türkçe öğretmenliği programı öğrencileri, en yüksek olan ise fen bilgisi öğretmenliği programı öğrencileri olduğu, yurttan kalan öğrencilerin umutsuzluk düzeyi puan ortalamasının en düşük, ailesi ile birlikte kalan öğrencilerin ise en yüksek olduğu, gelir düzeyi alt olan öğrencilerin umutsuzluk düzeyi puanlarının orta ve üst olanlara göre daha yüksek olduğu, baba eğitim düzeyi ortaokul olan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalaması en yüksek iken, üniversite olan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamasının en düşük olduğu, anne eğitim düzeyi üniversite olan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalaması en yüksek iken, ortaokul olan öğrencilerinin umutsuzluk puan ortalamasının en düşük olduğu sonucuna ulaşmıştır. Uçaner ve Özçelik (2010), Gazi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin umutsuzluk düzeylerini araştırmış, Beck umutsuzluk ölçeğinin gelecekle ilgili duygular ve beklentiler, motivasyon kaybı ve umut alt boyutları ile ilgili yapılan istatistiklere göre; öğrencilerin motivasyonunun yüksek, gelecekle ilgili duygu ve beklenti düzeyinin düşük olduğunu tespit etmiştir. Ayrıca, kız öğrencilerin gelecekle ilgili duygular ve beklentilerde, erkek öğrencilerin ise motivasyon kaybı ve umut alt boyutlarında daha fazla bu duyguları yaşadıklarını saptamıştır. Atalay (2011), Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı Müzik Bölümü, Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Bölümü ve Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik

Öğretmenliği Anabilim Dalında okuyan lisans birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinden oluşan toplam 372 öğrencinin umutsuzluk düzeylerini araştırmıştır. Öğrencilerin okudukları okullara göre; konservatuvarda okuyan öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinin diğer okullarda okuyan öğrencilere göre daha yüksek olduğunu, mezun oldukları lise türüne göre; Konservatuvar Müzik ve Sahne Sanatları Lisesi mezunu öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinin üç alt boyutta da yüksek olduğunu, annelerinin ve babalarının eğitim düzeylerine göre; anne eğitim düzeyi yükseköğretim olan öğrencilerin gelecekle ilgili duygular ve beklentiler boyutunda umutsuzluk düzeylerinin, anne eğitimini diğer olarak işaretleyen öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinden daha yüksek ve baba eğitim düzeyi yükseköğretim olan öğrencilerin gelecekle ilgili duygular ve beklentiler boyutunda umutsuzluk düzeylerinin, baba eğitimini diğer olarak işaretleyen öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinden daha yüksek bulmuştur. Aras (2011), Müzik Bölümü Lisans Öğrencilerinin Umutsuzluk Düzeylerinin Belirlenmesi isimli makalesinde, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı Müzik bölümü 71 lisans öğrencisinin umutsuzluk düzeylerini incelemiştir; Umutsuzluğun gelecekle ilgili duygular ve beklentiler, motivasyon kaybı ve umut alt boyutlarına göre yaptığı istatistiklerde öğrencilerin en yüksek düzeyde umut alt boyutunda, en düşük düzeyde de gelecek ile ilgili duygular ve beklentiler alt boyutunda dağılım gösterdiği sonucuna ulaşmıştır. Öğrencilerin mezun oldukları lise durumuna göre yapılan karşılaştırmada gelecekle ilgili duygu ve beklentilerin konservatuvar lisesi mezunları ile diğer liselerden mezun öğrencilere ait ortalamalarda anlamlı derecede farklılık bulmuştur. Bu boyutta konservatuvar lisesi mezunu öğrencilerin ortalama düzeyleri, Güzel Sanatlar Lisesi, Genel Lise ve Meslek Liselerinden mezun olan öğrencilere göre anlamlı derecede düşük olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Ergenlik döneminde öğrenciler, çocukluktan çıkıp yetişkinliğe doğru attıkları adımda, yeni ortama alışma, sosyal kaygılar, üniversiteye giriş gibi bir çok konuda zorluklarla karşılaşabilmektedirler. Karşılaşılan bu zorluklar lise çağındaki bazı öğrencileri olumsuz etkileyip, umutsuzluğa düşürebilmektedir.

Güzel Sanatlar Lisesi öğrencilerinde de, diğer liselerde yaşanan sorunlara ek olarak, müzik derslerinin, okul ya da öğretmenlerinin beklentilerini karşılamaması, çalgısını sevmemesi, gelecekle ilgili kaygılar yaşaması, üniversite sınav kaygısı vb. etkenler öğrencileri umutsuzluğa sürükleyebilmektedir.

Bu yaklaşımlar doğrultusunda, araştırmanın problem durumunu; Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencilerinin umutsuzluk düzeylerinin, kişisel özelliklerinin ve çalgı başarı düzeylerinin karşılıklı incelenmesi oluşturmaktadır. Araştırmanın problem cümlesi; "Güzel sanatlar lisesi müzik bölümü öğrencilerinin çalgı başarıları ile umutsuzluk düzeyleri arasında nasıl bir ilişki vardır?" biçiminde belirlenmiştir. Alt problemleri ise şöyledir;

- 1) Öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ve çalgı puan ortalamaları nasıldır?
- 2) Öğrencilerin cinsiyetlerine göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?

- 3) Öğrencilerin sınıflarına göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 4) Öğrencilerin barınma durumlarına göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 5) Öğrencilerin bireysel çalgılarına göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 6) Öğrencilerin çalgı seçiminde etkili olan nedene göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 7) Öğrencilerin öğretmen değişikliği yaşama durumlarına göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 8) Öğrencilerin çalgılarına gün içerisinde ayırdıkları zamana göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 9) Öğrencilerin haftalık çalgı ders saatlerine göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 10) Öğrencilerin çalgılarının kendilerine ait olma durumuna göre çalgı puanları ve umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 11) Öğrencilerin çalgı başarıları ile umutsuzluk düzeyleri arasında nasıl bir ilişki vardır?

Bu araştırmada, Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencilerinin umutsuzluk düzeylerinin saptanarak, öğrencilerin kişisel özellikleri ve çalgı başarıları ile umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunup bulunmadığının incelenmesi amaçlanmıştır. Bu araştırma, Güzel Sanatlar Lisesinde öğrenim gören öğrencilerin, umutsuzluk düzeyinin belirlenmesi, kişisel özellikleri ve çalgı başarıları ile umutsuzluk düzeylerinin karşılıklı incelenmesi açısından önem taşımaktadır. Ayrıca araştırma; öğrencilerin, uzun yıllar devam eden, sabır ve özveri gerektiren müzik eğitimi ve bu süreç içerisinde önemli bir boyut olan çalgı eğitimi sürecinde, gelecek yaşantılarını daha başarılı ve verimli bir şekilde geçirmeleri için farkındalık yaratmak ve geleceğe umutla bakmalarını sağlamak açısından önem taşımaktadır.

YÖNTEM

Araştırma, durum tespitine yönelik betimsel bir çalışmadır. Genel tarama modellerinden ilişkiisel tarama modeli kullanılmıştır. "İlişkiisel tarama modelleri, iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişim varlığını veya derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir" (Karasar, 2011:81).

Araştırmanın evrenini; Diyarbakır Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise; 2013-2014 eğitim-öğretim yılında Diyarbakır Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümünde öğrenim gören 92 öğrenci oluşturmaktadır.

Araştırma verileri; araştırmacı tarafından geliştirilip hazırlanan ve 9 adet sorudan oluşan kişisel bilgi formu, "Beck Umutsuzluk Ölçeği" ve öğrencilerin 2013-

2014 eğitim-öğretim yılı 1. dönem çalgı puanları kullanılarak elde edilmiştir. Özgün adı, Beck Helplessness Scale (BHS) olan ölçek, Beck, Weissman, Lester ve Trexler tarafından 1974 yılında geliştirilen, bireyin geleceğe yönelik karamsarlık düzeyini belirlemeyi amaçlayan, kendini değerlendirme türünde bir ölçektir. Grup olarak uygulanabilmektedir. Ergen ve yetişkinlerde uygulanmaktadır. Zaman sınırlaması bulunmamaktadır. "Ölçek 1991 yılında Seber tarafından Türkçe' ye çevrilerek üzerinde ilk çalışma yapılmıştır" (Durak, 1994: 4). Ölçek üzerinde daha sonra Durak ve Palabıyıkoglu (1994) tarafından geçerlik çalışması yapılmış ve ölçek hakkında daha ayrıntılı bilgi elde edilmiştir. Bu çalışmada Beck Umutsuzluk Ölçeğinin (BUÖ) hem normal kişiler için hem de psikiyatrik ve kronik-fiziksel hastalığı olan bireylerde umutsuzluğu ölçmek için geçerli ve güvenilir olduğu belirtilmiştir (Durak ve Palabıyıkoglu, 1994: 317). Bu çalışmada BUÖ' nin hem normal kişiler için hem de psikiyatrik ve kronik-fiziksel hastalığı olan bireylerde umutsuzluğu ölçmek için geçerli ve güvenilir olduğunu belirtmiştir. Araştırmada ölçek 373 kişi üzerinde uygulanmış, tüm örneklem için Alpha güvenilirlik katsayısı $\alpha=0.85$ olarak bulunmuştur. İki yarım test tekniği ile birkaç kez daha hesaplanan güvenilirlik katsayısı tüm örneklem için $r=0.85$ ($p<0.001$) olarak saptanmıştır. Ölçeğin her bir maddesinden alınan puanlar ile tüm ölçekten alınan puanlar arasındaki madde - test korelasyon katsayıları $r=.31$ ($p<0.001$) ile $r=0.67$ ($p<0.001$) arasında bulunmuştur. Ölçeğin geçerliğini test etmek amacıyla maddeler t-testi ile karşılaştırılmış ve anlamlı düzeyde ($p<0.001$) ayırt edici bulunmuşlardır. Beck Umutsuzluk Ölçeği, 20 maddeden oluşan, 0-1 arasında puanlanan bir ölçektir. 1, 3, 5, 6, 8, 10, 13, 15. ve 19. sorularda "hayır"; 2, 4, 7, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 18. ve 20. sorularda ise "evet" yanıtı için birer puan verilir. Alınan puanlar yüksek olduğunda bireydeki umutsuzluğun yüksek olduğu varsayılmaktadır.

Araştırmada elde edilen veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 21.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları (Sayı, Yüzde, Ortalama, Standart sapma) kullanılmıştır. Nicel verilerin karşılaştırılmasında iki grup arasındaki farkı man whitney-u, ikiden fazla grup durumunda parametrelerin gruplar arası karşılaştırmalarında kruskall whallis testi ve farklılığa neden olan grubun tespitinde man whitney-u testi kullanılmıştır. Araştırmanın bağımlı ve bağımsız değişkenleri arasındaki ilişkiyi spearman korelasyon, etki ise regresyon analizi ile test edilmiştir. Elde edilen bulgular %95 güven aralığında, %5 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde, araştırma probleminin çözümü için, araştırmaya katılan öğrencilerden ölçekler yoluyla toplanan verilerin analizi sonucunda elde edilen bulgular yer almaktadır. Elde edilen bulgulara dayalı olarak açıklama ve yorumlar yapılmıştır.

Tablo 1. Tanımlayıcı Özelliklerin Dağılımı

	Gruplar	Frekans(n)	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kız	44	47,8
	Erkek	48	52,2
	Toplam	92	100,0
Sınıf	9	24	26,1
	10	21	22,8
	11	24	26,1
	12	23	25,0
	Toplam	92	100,0
Barınma Durumu	Ev	82	89,1
	Yurt	10	10,9
	Toplam	92	100,0
Bireysel Çalgı	Keman	33	35,9
	Bağlama	17	18,5
	Flüt	16	17,4
	Gitar	13	14,1
	Viyolonsel	7	7,6
	Viola	6	6,5
	Toplam	92	100,0
Bireysel Çalgı Seçiminde Neyin Etkili Olduğu	Kendi İsteği	66	71,7
	Ailenin İsteği	10	10,9
	Öğretmenin Yönlendirmesi	10	10,9
	Bilinçsiz Olarak Seçme	6	6,5
Çalgı Öğretmeni Değişme Durumu	Toplam	92	100,0
	Hayır	64	69,6
	Evet	28	30,4
Çalgıya Ayrılan Zaman	Toplam	92	100,0
	30 Dk - 1 Saat	41	44,6
	1 Saat - 2 Saat Arası	21	22,8
	2 Saat üzeri	16	17,4
	30 Dakikadan Az	14	15,2
Çalgı Derslerini Yeterli Bulma Durumu	Toplam	92	100,0
	Hayır	83	90,2
	Evet	9	9,8
Çalgının Kendine Ait Olma Durumu	Toplam	92	100,0
	Evet	85	92,4
	Hayır	7	7,6
Toplam	92	100,0	

Tablo 1’de de görülebileceği üzere: Araştırmaya katılan öğrencilerin; 48’i (%52,2) erkek, 44’ü (%47,8) kızdır. Araştırmaya katılan öğrencilerin; 24’ü (%26,1) 9.

sınıf, 21'i (%22,8) 10. sınıf, 24'ü (%26,1) 11. sınıf, 23'ü (%25,0) ise 12. sınıfta öğrenim görmektedir. Araştırmaya katılan öğrencilerin; 82'si (%89,1) evde, 10'u (%10,9) yurttan barınmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin; 33'ü (%35,9) keman, 17'si (%18,5) bağlama, 16'sı (%17,4) flüt, 13'ü (%14,1) gitar, 7'si (%7,6) viyolonsel, 6'sı (%6,5) viola çalmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin; 66'sı (%71,7) kendi isteği ile, 10'u (%10,9) ailesinin isteği ile, 10'u (%10,9) öğretmenin yönlendirmesi ile, 6'sı (%6,5) bilinçsiz olarak bireysel çalgısını seçmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin; 64'ü (%69,6) çalgı öğretmeni değişikliği yaşamazken, 28'i (%30,4) ise öğretmen değişikliği yaşamıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin; 41'i (%44,6) 30 dk - 1 saat, 21'i (%22,8) 1 saat - 2 saat arası, 16'sı (%17,4) 2 saat üzeri, 14'ü (%15,2) 30 dakikadan az süreyle çalgılarına çalışmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin; 83'ü (%90,2) çalgı derslerini yeterli bulmamakta, 9'u (%9,8) ise yeterli bulmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin; 85'inin (%92,4) çalgısı kendine ait, 7'sinin (%7,6) ise kendine ait değildir.

Tablo 2. Çalgı Puanı ve Umutsuzluk Düzeyinin Ortalaması

	N	Ort	SS	Min.	Max.
Çalgı Puanı	92	74,620	18,130	20,000	100,000
Umutsuzluk	92	4,913	3,585	0,000	17,000

Tablo 2'ye göre, araştırmaya katılan öğrencilerin "çalgı puanı" ortalaması (74,620 ± 18,130); "umutsuzluk" düzeyi ise (4,913 ± 3,585) olarak saptanmıştır. Öğrencilerin hafif düzeyde umutsuz oldukları görülmektedir. Buna göre; Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencilerinin büyük çoğunluğunun iyi düzeyde çalgı çalabildiği ve gelecek ile ilgili umutlu olduğu söylenebilir.

Tablo 3. Umutsuzluk ve Çalgı Puanının Cinsiyete Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	MW	P
Umutsuzluk	Erkek	48	4,438	3,066	936,000	0,345
	Kız	44	5,432	4,049		
Çalgı Puanı	Erkek	48	80,940	17,463	578,500	0,000
	Kız	44	67,730	16,405		

Tablo 3'e göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamalarının, cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır (Mann Whitney U=936,000; p=0,345>0,05). Öğrencilerin cinsiyetleriyle umutsuzluk düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark

istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur (Mann Whitney $U=578,500$; $p=0,000<0,05$). Erkek öğrencilerin çalgı puanları ($x=80,940$), kız öğrencilerin çalgı puanlarından ($x=67,730$) yüksek bulunmuştur. Buna göre; erkek öğrencilerin daha iyi düzeyde çalgı çaldıkları söylenebilir.

Tablo 4. Umutsuzluk ve Çalgı Puanının Sınıflara Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	KW	P	Fark
Umutsuzluk	9	24	5,167	2,531	2,764	0,430	
	10	21	4,952	4,295			
	11	24	5,333	3,796			
	12	23	4,174	3,713			
Çalgı Puanı	9	24	69,380	14,319	7,954	0,047	4 > 1
	10	21	74,050	19,405			
	11	24	73,330	17,795			
	12	23	81,960	19,583			

Tablo 4'e göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puanları ortalamalarının, sınıf değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonuçlarına göre; grup ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Öğrencilerin sınıflarıyla umutsuzluk düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, sınıf değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonuçlarına göre; grup ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($KW=7,954$; $p=0,047<0,05$). Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek üzere Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Buna göre; 12. sınıf öğrencilerinin çalgı puanları ($81,960 \pm 19,583$) en yüksek bulunmuştur. Çalgı başarısında, çalgı ile geçirilen sürenin ve deneyimlerin öneminin büyük olduğu söylenebilir.

Tablo 5. Umutsuzluk ve Çalgı Puanının Barınma Durumuna Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	MW	P
Umutsuzluk	Ev	82	5,000	3,621	341,500	0,387
	Yurt	10	4,200	3,360		
Çalgı Puanı	Ev	82	74,450	18,426	393,000	0,830
	Yurt	10	76,000	16,296		

Tablo 5'e göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamalarının, barınma durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır (Mann

Whitney $U=341,500$; $p=0,387>0,05$). Öğrencilerin barınma durumlarıyla umutsuzluk düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, barınma durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır (Mann Whitney $U=393,000$; $p=0,830>0,05$). Öğrencilerin barınma durumlarıyla çalgı başarıları arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Tablo 6. Umutsuzluk ve Çalgı Puanın Bireysel Çalgı Türüne Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	KW	P	Fark
Umutsuzluk	Keman	33	4,818	3,330	1,588	0,903	
	Viola	6	4,167	2,563			
	Viyolonsel	7	7,000	5,657			
	Flüt	16	5,188	3,674			
	Gitar	13	5,077	4,092			
	Bağlama	17	4,118	2,956			
Çalgı Puanı	Gitar	13	88,080	7,228	26,141	0,000	4 > 1
	Bağlama	17	85,880	14,387			5 > 1
	Flüt	16	77,810	13,034			6 > 1
	Viola	6	66,670	24,221			5 > 2
	Keman	33	65,910	17,873			4 > 3
	Viyolonsel	7	62,860	17,043			5 > 3
							6 > 3
							5 > 4

Tablo 6'ya göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamalarının, bireysel çalgı değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonuçlarına göre; grup ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Öğrencilerin çalgılarıyla umutsuzluk düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, bireysel çalgı değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonuçlarına göre; grup ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($KW=26,141$; $p=0,000<0,05$). Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek üzere Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Buna göre; bireysel çalgısı flüt olan öğrencilerin çalgı puanları ($77,810 \pm 13,034$), bireysel çalgısı keman olan öğrencilerin çalgı puanlarından ($65,910 \pm 17,873$) yüksek bulunmuştur ($4>1$). Bireysel çalgısı gitar olan öğrencilerin çalgı puanları ($88,080 \pm 7,228$), bireysel çalgısı keman olan öğrencilerin çalgı puanlarından ($65,910 \pm 17,873$) yüksek bulunmuştur ($5>1$). Bireysel çalgısı bağlama olan öğrencilerin çalgı puanları

(85,880 ± 14,387), bireysel çalgısı keman olan öğrencilerin çalgı puanlarından (65,910 ± 17,873) yüksek bulunmuştur (6>1). Bireysel çalgısı gitar olan öğrencilerin çalgı puanları (88,080 ± 7,228), bireysel çalgısı viola olan öğrencilerin çalgı puanlarından (66,670 ± 24,221) yüksek bulunmuştur (5>2). Bireysel çalgısı flüt olan öğrencilerin çalgı puanları (77,810 ± 13,034), bireysel çalgısı viyolonsel olan öğrencilerin çalgı puanlarından (62,860 ± 17,043) yüksek bulunmuştur (4>3). Bireysel çalgısı gitar olan öğrencilerin çalgı puanları (88,080 ± 7,228), bireysel çalgısı viyolonsel olan öğrencilerin çalgı puanlarından (62,860 ± 17,043) yüksek bulunmuştur (5>3). Bireysel çalgısı bağlama olan öğrencilerin çalgı puanları (85,880 ± 14,387), bireysel çalgısı viyolonsel olan öğrencilerin çalgı puanlarından (62,860 ± 17,043) yüksek bulunmuştur (6>3). Bireysel çalgısı gitar olan öğrencilerin çalgı puanları (88,080 ± 7,228), bireysel çalgısı flüt olan öğrencilerin çalgı puanlarından (77,810 ± 13,034) yüksek bulunmuştur (5>4).

Buna göre; bireysel çalgısı gitar olan öğrencilerin çalgı puanları (88,080 ± 7,228) en yüksek bulunmuştur. Bu durum; gitar çalan öğrencilerin çalgı hakimiyetinin diğer çalgı öğrencilerine göre daha yüksek olduğunu düşündürmektedir.

Tablo 7. Umutsuzluk ve Çalgı Puanının Bireysel Çalgı Seçiminde Etkili Olan Etmene Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	KW	P	Fark
Umutsuzluk	Kendi İsteği	66	4,546	3,438	5,981	0,113	
	Ailenin İsteği	10	5,100	1,969			
	Öğretmenin	10	4,800	3,824			
	Yönlendirmesi						
	Bilinçsiz	6	8,833	5,154			
Çalgı Puanı	Olarak Seçme						
	Kendi İsteği	66	77,650	16,715	8,431	0,038	2 > 1
	Ailenin İsteği	10	60,000	19,437			
	Öğretmenin	10	73,000	19,032			
	Yönlendirmesi						
Bilinçsiz	6	68,330	20,412				
Olarak Seçme							

Tablo 7'ye göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamalarının, bireysel çalgı seçiminde etkili olan etmen değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonuçlarına göre; grup ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır (p>0.05). Öğrencilerin çalgı seçimindeki etmenler ile umutsuzluk düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, bireysel çalgı seçiminde etkili olan etmen değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonuçlarına göre;

grup ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($KW=8,431$; $p=0,038<0,05$). Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek üzere Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Buna göre; bireysel çalgı seçiminde kendi isteği etkili olan öğrencilerin çalgı puanları ($77,650 \pm 16,715$) en yüksek bulunmuştur. Bu durum; bireysel isteklerin çalgı başarısında önemli bir faktör olduğunu düşündürmektedir.

Tablo 8. Umutsuzluk ve Çalgı Puanının Çalgı Öğretmeni Değişme Durumuna Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	MW	P
Umutsuzluk	Evet	28	4,929	3,018	818,000	0,505
	Hayır	64	4,906	3,829		
Çalgı Puanı	Evet	28	75,180	19,364	860,500	0,762
	Hayır	64	74,380	17,717		

Tablo 8'e göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamalarının, çalgı öğretmeni değişme durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır (Mann Whitney $U=818,000$; $p=0,505>0,05$). Öğrencilerin çalgı öğretmeni değişikliği yaşama durumları ile umutsuzluk düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, çalgı öğretmeni değişme durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır (Mann Whitney $U=860,500$; $p=0,762>0,05$). Öğrencilerin çalgı öğretmeni değişikliği yaşama durumları ile çalgı başarıları arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Tablo 9. Umutsuzluk ve Çalgı Puanının Çalgıya Ayrılan Zamana Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	KW	P	Fark
Umutsuzluk	30 dakikadan Az	14	6,357	3,855	5,845	0,119	
	30 dk - 1 Saat	41	5,049	3,956			
	1 Saat - 2 Saat Arası	21	4,714	2,741			
	2 Saat üzeri	16	3,563	3,054			
Çalgı Puanı	30 dakikadan Az	14	68,930	16,429	22,953	0,000	4 > 1
	30 dk - 1 Saat	41	67,930	18,674			3 > 2
	1 Saat - 2 Saat Arası	21	79,050	14,884			4 > 2
	2 Saat üzeri	16	90,940	8,410			4 > 3

Tablo 9'a göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamalarının, çalgıya ayrılan zaman değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonuçlarına göre; grup ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). Öğrencilerin çalgılarına ayırdıkları zaman ile umutsuzluk düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, çalgıya ayrılan zaman değişkeni açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H-Testi sonuçlarına göre; grup ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($KW=22,953$; $p=0,000<0.05$). Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek üzere Mann Whitney U testi uygulanmıştır. Buna göre; çalgılarına 2 saat üzeri zaman ayıran öğrencilerin çalgı puanları ($90,940 \pm 8,410$), 30 dakikadan az zaman ayıran öğrencilerin çalgı puanlarından ($68,930 \pm 16,429$) yüksek bulunmuştur ($4>1$). Çalgılarına 1 - 2 saat arası zaman ayıran öğrencilerin çalgı puanları ($79,050 \pm 14,884$), 30 dk - 1 saat arası zaman ayıran öğrencilerin çalgı puanlarından ($67,930 \pm 18,674$) yüksek bulunmuştur ($3>2$). Çalgılarına 2 saat üzeri zaman ayıran öğrencilerin çalgı puanları ($90,940 \pm 8,410$), 30 dk - 1 saat arası zaman ayıran öğrencilerin çalgı puanlarından ($67,930 \pm 18,674$) yüksek bulunmuştur ($4>2$). Çalgılarına 2 saat üzeri zaman ayıran öğrencilerin çalgı puanları ($90,940 \pm 8,410$), 1 - 2 saat arası zaman ayıran öğrencilerin çalgı puanlarından ($79,050 \pm 14,884$) yüksek bulunmuştur ($4>3$).

Buna göre; gün içerisinde 2 saat ve üzeri çalışan öğrencilerin çalgı puanları ($90,940 \pm 8,410$) en yüksek bulunmuştur. Bu durum; çalgıya ayrılan zamanın, çalgı başarısını önemli ölçüde etkilediğini düşündürmektedir.

Tablo 10. Umutsuzluk ve Çalgı Puanının Çalgı Derslerini Yeterli Bulma Durumuna Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	MW	P
Umutsuzluk	Evet	9	8,000	3,674	159,500	0,005
	Hayır	83	4,578	3,433		
Çalgı Puanı	Evet	9	69,440	20,069	311,500	0,413
	Hayır	83	75,180	17,951		

Tablo 10'a göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamalarının, çalgı derslerini yeterli bulma durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur (Mann Whitney U=159,500; $p=0,005<0,05$). Çalgı derslerini yeterli bulan öğrencilerin umutsuzluk puanları ($x=8,000$), yeterli bulmayan öğrencilerin puanlarından ($x=4,578$) yüksek bulunmuştur. Buna göre; umutsuzluğa sürüklenen öğrencilerin, çalgı derslerini yeterli bulduğu ve bu durumun çalgı eğitim sürecini de olumsuz yönde etkilediği söylenebilir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, çalgı derslerini yeterli bulma durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır (Mann Whitney U=311,500; p=0,413>0,05). Buna göre; çalgı ders saatinin yeterliliği ile öğrencilerin çalgı başarıları arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Tablo 11. Umutsuzluk ve Çalgı Puanının Çalgının Kendine Ait Olma Durumuna Göre Ortalamaları

	Grup	N	Ort	Ss	MW	P
Umutsuzluk	Evet	85	4,882	3,623	266,500	0,646
	Hayır	7	5,286	3,302		
Çalgı Puanı	Evet	85	74,940	18,476	243,500	0,424
	Hayır	7	70,710	13,671		

Tablo 11'e göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamalarının, çalgılarının kendilerine ait olma durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır (Mann Whitney U=266,500; p=0,646>0,05). Öğrencilerin çalgılarının kendilerine ait olma durumu ile umutsuzluk düzeyleri arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamalarının, çalgılarının kendilerine ait olma durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney-U testi sonucunda grup ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır (Mann Whitney U=243,500; p=0,424>0,05). Öğrencilerin çalgılarının kendilerine ait olma durumu ile çalgı başarıları arasında bir ilişki olmadığı görülmektedir.

Tablo 12. Umutsuzluk İle Çalgı Puanı Arasındaki İlişki

	Çalgı Puanı	
Umutsuzluk	R	-0,240*
	P	0,021
	N	92,000

Tablo 12'ye göre, araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ile çalgı puanları arasında, istatistiksel açıdan anlamlı ilişki bulunmuştur (r=-0,24; p=0,021<0,05). Buna göre umutsuzluk arttıkça çalgı puanı azalmaktadır. Çalgı başarısında, umutsuzluk düzeyinin önemli bir etmen olduğu söylenebilir.

Tablo 13. Umutsuzluğun Çalgı Puanı Üzerine Etkisi

Bağımlı Değişken	Bağımsız Değişken	β	T	P	F	Model (p)	R ²
Çalgı Puanı	Sabit	79,863	25,246	0,000	4,195	0,043	0,034
	Umutsuzluk	-1,067	-2,048	0,043			

Tablo 13'e göre, araştırmaya katılan öğrencilerin, umutsuzluk düzeyleri ile çalgı puanları arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere yapılan regresyon analizi, istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (F=4,195; p=0,043<0.05). Çalgı puanı düzeyinin belirleyicisi olarak umutsuzluk değişkenleri ile ilişkisinin (açıklayıcılık gücünün) zayıf olduğu görülmüştür (R²=0,034). Öğrencilerin umutsuzluk düzeyi çalgı puanı düzeyini azaltmaktadır (β =-1,067). Bu durum; öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinin çalgı başarısını olumsuz yönde etkilediğini düşündürmektedir.

Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencilerinin umutsuzluk düzeylerinin belirlenmesi ve öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ile çalgı dersindeki başarılarının karşılaştırılması amacıyla yapılan bu çalışmada, öğrencilerin BUÖ'nden aldıkları puan ortalamaları (4,913 ± 3,585), çalgı puan ortalamaları ise (74,620 ± 18,130)'dir. Öğrencilerin hafif düzeyde umutsuz oldukları sonucuna ulaşılan çalışmada, umutsuzluk puanlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan bir çok araştırmada umutsuzluğun cinsiyet üzerindeki etkisi anlamlı bulunmamıştır (Tümkaya, 2005; Coşkun, 2009; Ersoy ve Küçükkaragöz, 2010; Yenilmez, 2010; Atalay, 2011;). Ancak, literatür incelendiğinde, bazı araştırmalarda umutsuzluk düzeylerinin kız öğrencilerde daha yüksek olduğu (Güleç ve Küey, 1989; Yaşar, 2001, akt. Tümkaya, 2009), bazı araştırmalarda ise erkek öğrencilerde daha yüksek olduğu (Batıgün, 2005; Küçük ve Arıkan, 2005; Özmen ve Özmen, 2008; Şahin, 2009) görülmektedir.

Öğrencilerin çalgı puanlarının iyi düzeyde olduğu sonucuna ulaşılan çalışmada, erkek öğrencilerin çalgı puanlarının, kız öğrencilerin çalgı puanlarından yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan çalışmalar incelendiğinde sonuçların birbirinden farklılık gösterdiği görülmektedir. Otacıoğlu (2008) tarafından yapılan çalışmada, kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre çalgılarında daha başarılı oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Gergin (2010) tarafından yapılan çalışmada ise öğrencilerin çalgı başarıları arasında cinsiyetler bakımından anlamlı fark bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Öğrencilerin umutsuzluk puanlarının sınıf değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediği görülmüştür. Vidinlioğlu (2010), tarafından yapılan ortaöğretim öğrencilerinin benlik algısı ve umutsuzluk düzeyleri arasındaki ilişki isimli çalışmada, öğrencilerin sınıf düzeylerine göre umutsuzluk puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen bu bulgu, araştırmanın bu yöndeki bulgusunu destekler niteliktedir.

12. sınıf öğrencilerinin çalgı derslerinde daha başarılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Literatür incelendiğinde, araştırma sonuçlarının farklılık gösterdiği

görülmektedir. Otacıoğlu (2008), çalışmasında müzik bölümü son sınıf öğrencilerinin, çalgı başarılarının diğer sınıflara göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Becerik (1997) ise, öğrencilerin sınıf düzeyi yükseldikçe çalgı başarı düzeyinin azaldığı sonucuna ulaşmıştır.

Öğrencilerin barınma durumları ile umutsuzluk düzeyleri arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Literatürde yapılan çalışmalar incelendiğinde, yapılan bir çok araştırmada en yüksek umutsuzluk düzeyine sahip öğrencilerin yurtda kalan öğrenciler olduğu görülmektedir (Çetintürk, 2001; Tümkaya, 2005; Üngüren, 2007).

Aras (2011), çalışmasında müzik bölümü lisans öğrencilerinin umutsuzluk düzeylerinin bireysel çalgıları açısından anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Atalay (2011), Türkiye'deki mesleki müzik eğitimi veren kurumlarda öğrenim gören lisans öğrencilerinin umutsuzluk düzeylerinin karşılaştırmalı analizi adlı çalışmasında, öğrencilerinin umutsuzluk düzeylerinin bireysel çalgıları açısından anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Yapılan bu iki çalışma, araştırmanın bu yöndeki bulgusunu desteklemektedir.

Gergin (2010), bireysel çalgı dersine ilişkin öğrenci tutumlarının ve başarılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi adlı çalışmasında, çalgılarını isteyerek seçen öğrencilerin daha başarılı olduğu sonucuna ulaşmıştır. Elde edilen bu bulgu, araştırma sonucu ile tutarlılık göstermektedir. Araştırmada, bireysel çalgı seçiminde kendi isteği etkili olan öğrencilerin çalgı puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

"Çalgı eğitimi, müzik öğretmeni adayı için çok önemli ve temel bir boyuttur. Bu boyuta gerçekten önem verilmesi ve çalgıda olabildiğince gelişmeyi amaçlamak için, her çeşit olanağın kullanılması, her gün sistemli olarak uzun saatler boyu çalışılması kaçınılmaz bir zorunluluktur. Böylece birey, alacağı çalgı eğitiminin yardımıyla; oluşturacağı eğitim müziği dağarcığı dışında, ulusal ve evrensel düzeydeki müzik yapıtlarından derlenmiş seçkin bir dağara da sahip olacak ve en iyi biçimde mesleki yaşantısına hazırlanacaktır" (Albuz, 2001: 8). Araştırma sonucunda da, gün içerisinde 2 saat ve üzeri çalışan öğrencilerin çalgı puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

"Çalgı çalma, çalgı yoluyla insanın kendisiyle özdeşleşip bütünleşmesine kaynaklık eder, duyguları ifade etmede ve toplumsallaşmasında etkin rol oynayan müzik sanatının önemli bir boyutudur. Müzik eğitimcisi adayı, çalgısında kazanacağı bilgi ve becerileriyle müzisyenliği öğrenecek, çalgısındaki olumlu gelişmeler yoluyla yeteneğini geliştirecek ve çevresiyle daha iyi iletişim kurarak kendine olan öz güvenini geliştirecektir. Bu gelişmeler aynı zamanda onun ruh sağlığına da olumlu yönde katkılar sağlayacaktır" (Uslu, 1996: 105). Ancak, çalgı eğitimi uzun yıllar süren ve büyük sabır gerektiren bir süreçtir. Bu zorlu süreç, öğrencileri zaman zaman umutsuzluğa sürükleyerek, çalgı eğitim sürecini de olumsuz yönde etkileyebilir. Bu araştırmada da, öğrencilerin hafif düzeyde umutsuz oldukları görülmüş ve umutsuzluk düzeylerinin, çalgı başarılarını azalttığı sonucuna ulaşılmıştır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmaya katılan öğrencilerin; 48'i (%52,2) erkek, 44'ü (%47,8) kızdır. 24'ü (%26,1) 9. sınıf, 21'i (%22,8) 10. sınıf, 24'ü (%26,1) 11. sınıf, 23'ü (%25,0) ise 12. sınıfta öğrenim görmektedir. Sadece küçük bir kısmı yurttta kalmaktadır. Öğrencilerin çoğu yaylı çalgı çalmaktadır. Öğrenciler genel olarak kendi isteği ile bireysel çalgısını seçmiştir, Öğrencilerin çoğunluğunun 30 dk - 1 saat süreyle çalgılarına çalıştıkları, çalgı ders saatlerini yeterli bulmadıkları ve çalgılarının kendilerine ait olduğu görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin hafif düzeyde umutsuz oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamaları ile cinsiyet, sınıf, barınma durumları, bireysel çalgıları, çalgı seçiminde etkili olan neden, çalgı öğretmeni değişme durumu, çalgıya ayrılan zaman ve çalgıların kendilerine ait olma durumu değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Öğrencilerin umutsuzluk puan ortalamaları ile çalgı derslerini yeterli bulma durumu arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur. Çalgı derslerini yeterli bulan öğrencilerin umutsuzluk puanları, yeterli bulmayan öğrencilerin puanlarından yüksek bulunmuştur.

Araştırmaya katılan öğrencilerin çalgı puan ortalamaları ile barınma durumları, çalgı öğretmeni değişme durumu, çalgı ders saatlerini yeterli bulma ve çalgılarının kendilerine ait olma durumu değişkenleri arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır. Erkek öğrencilerin çalgı puanları ($x=80,940$), kız öğrencilerin çalgı puanlarından ($x=67,730$) yüksek bulunmuştur. 12. sınıf öğrencilerinin çalgı puanları en yüksek bulunmuştur. Bireysel çalgısı gitar olan öğrencilerin çalgı puanları ve bireysel çalgı seçiminde kendi isteği etkili olan öğrencilerin çalgı puanları en yüksek bulunmuştur. Gün içerisinde 2 saat ve üzeri çalışan öğrencilerin çalgı puanları ($90,940 \pm 8,410$) daha yüksek bulunmuştur.

Araştırmaya katılan öğrencilerin umutsuzluk düzeyleri ile çalgı puan ortalamaları arasında, istatistiksel açıdan anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=-0,24$; $p=0,021<0,05$). Buna göre umutsuzluk arttıkça çalgı puanı azalmaktadır. Umutsuzluk ile çalgı puanları arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere yapılan regresyon analizi, istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($F=4,195$; $p=0,043<0,05$). Çalgı puanı düzeyinin belirleyicisi olarak umutsuzluk değişkenleri ile ilişkisinin (açıklayıcılık gücünün) zayıf olduğu görülmüştür ($R^2=0,034$). Öğrencilerin umutsuzluk düzeyi çalgı puanı düzeyini azaltmaktadır ($\beta=-1,067$).

Öneriler

1. Öğrencilerin hafif düzeyde umutsuzluk oldukları görülmüştür. Umutsuzluk düzeyini en aza indirmek için, Psikolojik Rehber Danışmanlığı birimi çalışmalarını daha aktif bir şekilde ve çalgı öğretmenleri ile işbirliği içerisinde yürütebilir.

2. Öğrencilerin büyük çoğunluğunun 30 dk - 1 saat süreyle çalgılarına çalıştıkları göze çarpmıştır. Öğrencilerin, çalgı çalışmaya daha çok zaman ayırmaları sağlanabilir ve bu zamanı nitelikli kullanmanın önemi ve gerekliliği kavratılarak, çalgı derslerindeki başarı arttırılabilir.
3. Öğrencilerin çalgı başarılarının 12. sınıflarda daha yüksek olduğu görülmüştür. Bütün sınıflarda aynı başarı düzeyine ulaşabilmek için, dersler öğrencilerin ilgi ve beklentilerini karşılayacak şekilde sunulabilir.
4. Çalgı seçiminde kendi isteği etkili olan öğrencilerin, çalgı puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Öğrenciler çalgı seçimi yaparken, kendi isteklerinin öncelikli olması yönünde yönlendirilmelidir.
5. Öğrencilerin umutsuzluk düzeyinin, çalgı başarılarını olumsuz yönde etkilediği görülmektedir. Okul içi ve okul dışı konser etkinlikleri düzenlenerek, öğrenci motivasyonu arttırılabilir ve öğrencilerin umut düzeyleri yükseltilebilir.
6. Bu çalışma, Diyarbakır Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencilerinin umutsuzluk düzeyleri ve çalgı ders başarılarının karşılaştırılması ile sınırlıdır. Bu nedenle benzer çalışmalar daha geniş örnekleme yapılabilir.
7. Öğrencilerin var olan umutsuzluk nedenleri araştırılarak çözüm yollarının aranacağı çalışmalar yapılabilir.

Kaynakça

- Albuz, A. (2001), *Viyola Öğretiminde Geleneksel Türk Müziği Ses Sistemine İlişkin Dizilerin Kullanımı ve Bu Sistem Kaynaklı Çokseslilik Yaklaşımları*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aras, A. (2011), Müzik Bölümü Lisans Öğrencilerinin Umutsuzluk Düzeylerinin Belirlenmesi, *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31(2), 509-524.
- Atalay, B. (2011), *Türkiye’deki Mesleki Müzik Eğitimi Veren Kurumlarda Öğrenim Gören Lisans Öğrencilerinin, Umutsuzluk Düzeylerinin Karşılaştırmalı Analiz*, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Becerik, G. (1997), *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Ana Çalgı Dersine İlişkin Başarıları İle Öğretim Elemanları ve Öğrenci Görüşlerinden Hareketle Ana Çalgı Öğretim Programlarının Değerlendirilmesi*. Doktora Tezi. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Cheavens, J.S., Feldman, D. B., Woodward, J.T., Snyder, C.R.(2006), Hope in Cognitive Psychotherapies: On Working With Client Strengths, *Journal of Cognitive Psychotherapy: An International Quarterly*, 20 (2), 135-145
- Coşkun, Y. (2009), Ortağretim Öğrencilerinin Öğrenilmiş Güçlülük Düzeyleri ve Aile İçi İlişkileri *Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 18 (2), 104-118.
- Çetintürk, H. (2001) *Yatılı İlköğretim Bölge Okulu II. Kademe Öğrencileriyle Normal İlköğretim Okulu II. Kademe Öğrencilerinin Depresyon Ve Umutsuzluk Düzeyleri Açısından Karşılaştırılması*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzurum.
- Durak A, Palabıyıkoglu R. (1994), Beck Umutsuzluk Ölçeği geçerlilik çalışması. *Kriz Dergisi*, 2,311-319.
- Gergin, Z. (2010), *Bireysel Çalgı I Dersine İlişkin Öğrenci Tutumlarının ve Başarılarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur.
- Güner, P. (1999), *Evre I-II meme kanseri tanısı alan hastalarda uygulanan problem çözme eğitiminin anksiyete, depresyon, umutsuzluk ve baş etme biçimine etkisi*. Yayınlanmamış Doktora tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Karasar, N. (2011). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. (22. basım) Ankara: Nobel Yayın.

- Kutlu, M. (1998), *Özürlü çocuğu olan ana-babaların umutsuzluk düzeyleri*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Miller, J.F. (1985), Hope doesn't necessary spring eternal sometimes it has to becarefully mined and channeled, *American Journal of Nursing*, (85), 22-25.
- O'connor, R.C., Connery, H. Ve Cheyne, W.M. (2000), Hopelessness: the role of depression, future directed thinking and cognitive vulnerability, *Psychology, Health and Medicine*, 5(2), 155-162.
- Otacıoğlu, S., (2008). Müzik Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Problem Çözme Özgüven Düzeyleri ile Çalgı Başarılarının Karşılaştırılması, *Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 143-154
- Özçelik, S., Uçaner, B.(2010). Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Öğrencilerinin Umutsuzluk Düzeylerinin Belirlenmesi. *Ekev Akademi Dergisi* 14 (42) 341-350.
- Özmen, D., DüNDAR, P.E., Çetinkaya, A.Ç., Taşkın, O. Ve Özmen, E. (2008), Lise öğrencilerinde umutsuzluk ve umutsuzluk düzeyini etkileyen etkenler, *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, (9), 8-15.
- Rideout, E. And Montemuro, M. (1986), Hope, morale and adaptation in patient with chronic heart failure, *Journal of Advance Nursing*, 11(4); 429-438.
- Romero, M. (1989), Hope and outprome anticipation dissertation, *Abstract International*, 50(5) 1258-A.
- Şahin, C. (2009), Eğitim Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Umutsuzluk Düzeyleri. *Selçuk Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27, 271-286.
- TDK.http://tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.561cfa6b2388b8.73729631, Erişim tarihi: 28.07.2014
- Tümkiye, S.(2005), Ailesi Yanında Ve Yetiştirilme Yurdunda Kalan Ergenlerin Umutsuzluk Düzeylerinin Karşılaştırılması. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, Güz, 3(4), 445-457.
- Uçan, A. (2005), *İnsan ve Müzik İnsan ve Sanat Eğitimi* (Üçüncü Baskı), Ankara: Evrensel Müzikkevi
- Üngören, E. (2007), *Lise ve Üniversitelerde Turizm Eğitimi Alan Öğrencilerin Umutsuzluk ve Kaygı Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Akdeniz Üniversitesi, Antalya
- Uslu, M. (1996). Türkiye'de Çalgı Eğitiminin Yaygınlaştırılmasında ve Geliştirilmesinde AGSL Müzik Bölümlerinin Önemi, 1. Ulusal AGSL Müzik Bölümleri Sempozyum Bildirisi, Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Bölümü, Bursa.
- Vidinlioğlu, S., Ö. (2010), *Orta Öğretim Öğrencilerinin Benlik Algısı ve Umutsuzluk Düzeyleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
- Yenilmez, K. (2010), Ortaöğretim Öğrencilerinin Matematik Dersine Yönelik Umutsuzluk Düzeyleri, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 38, 307-317

Investigation of the hopelessness and the students the instrument successes levels of the Fine Arts High School Music Department Student

PhD.Std.Didem Döğer
İnönü University-Turkey
didemdoger@hotmail.com

Assoc.Prof.Dr.Ilgım Kılıç
İnönü University-Turkey
ilgimkilig@gmail.com

Extended Abstract

Problem: This study is made with the purpose of determining the hopelessness levels of the students of Fine Arts High School Music Department and also revealing the relation between two parameters by mutual examination of the hopelessness levels of the students with the instrument successes.

Method: The data of the research is obtained by using the 9 units of personal information form, "Beck Hopelessness Scale" developed by Beck and friends, literature scanning and the 2013-2014 education year 1st semester instrument grades of the students. The study group of the research is constituted of 92 students who are studying in Diyarbakır Fine Arts High School Music department in 2013-2014 education year. SPSS (Statistical Package for Social Sciences) package program is used in processing the obtained data. During the evaluation of the data, descriptive statistical methods (Number, Percentage, Average, standard deviation) are used. Man whitney-u test is used in difference between two groups in comparison of the quantitative data, kruskall whallis test is used in inter-group comparison of the parameters in groups more than two and man whitney-u test is used in determination of the group which causes the difference. The relation between the dependent and independent parameters of the research is tested by the correlation; the effect is tested with regression analysis.

Findings: As the result of the analysis made in the result, it is observed that the students are slightly hopelessness ($4,913 \pm 3,585$) and the average of their instrument success is in good ($74,620 \pm 18,130$) level. The hopelessness levels of the students who do not find the instrument course hours sufficient are higher than the students who do not think that the hours are sufficient.

The instrument grades ($x=80,940$) of the male students are higher than the instrument grades ($x=67,730$) of the female students and the instrument grades of the students of 12th grade are higher than the instrument grades of the other grades. The instrument grades of the students whose wishes were efficient in choosing the personal instrument have been found as the highest instrument grades among the instrument grades. The instrument grades of the students who study 2 hours or more with in the day, have been found as higher ($90,940 \pm 8,410$).

There is a meaningful relation in terms of statistics between the hopelessness level of the students participating the research and their instrument grade averages ($r=-0.24$; $p=0,021<0.05$). Accordingly, the more hopelessness increases, the instrument grade decreases. The regression analysis which is made for determining the relation between hopelessness and instrument grades are found as meaningful in terms of statistics. ($F=4,195$; $p=0,043<0.05$). It is observed that the hopelessness parameters and its relation (descriptive power) as the determiner of the instrument grade level, is poor. ($R^2=0,034$). The hopelessness level of the students decreases the instrument grade. ($\beta=-1,067$).

Suggestions: By considering these findings, some suggestions are made for increasing the instrument success of the students of Fine Art High School Music Department and for minimizing their hopelessness level and for making studies for the solutions by researching the current hopelessness reasons.

Key Words: Fine Arts High School, Self Despair, Instrument Success

